

Nr 159

Utlåtande i anledning av väckta motioner om ekonomisk vidareutbildning för viss personal inom krigsmakten.

(1:a avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Svärd* (I: 343) och den andra inom andra kammaren av herr *Lothigius* (II: 427), har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta undersöka förutsättningarna för att underlätta och vidga den vidareutbildning på det ekonomiska området, som mot bakgrund av den kommande tekniska och ekonomiska utvecklingen kan bedömas erforderlig för sådan personal, som inom krigsmakten avses för från ekonomisk synpunkt särskilt betydelsefulla befattningar, samt vidtager de åtgärder, som därvid kan finnas befogade.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, hänvisas till motionen II: 427.

Utskottet vill erinra om att 1954 års befälsutredning i sina undersökningar rörande befälsförhållandena vid armén även berörde frågan om behovet av bl. a. ekonomisk vidareutbildning för ledande personal. Utredningen framhöll i detta sammanhang: »Ledningen av värnpliktsutbildningen i stort liksom uppgifterna att svara för ledningen av skolor, förband och staber förutsätter ingående dokumenterade insikter rörande sociala och ekonomiska förhållanden i samhällslivet och rörande samhällelig förvaltning och administration. Insikter av sistnämnt slag kräves också för lösandet av uppgifter, som relaterar till totalförsvaret. Det står därför klart, att av den personal, som skall rekryteras för att genomgå en skolning av nu nämnd innebörd måste krävas särskilt goda allmänna förutsättningar.» I propositionen nr 109 till innevarande års riksdag anslöt sig Kungl. Maj:t till de principer, som sålunda uttalades av utredningen. Även riksdagen godtog desamma. I anslutning härtill har Kungl. Maj:t sedermera uppdragit åt chefen för armén att detaljutforma den framtida utbildningen av aktiva officerare, innefattande bl. a. inrättandet av en allmän krigshögskolekurs, obligatorisk för all aktiv officerspersonal. Arbetet härmed fortgår inom de militära staberna, varvid de i detta sammanhang berörda önskemålen torde komma att beaktas i den mån detta är möjligt inom det allmänna utbildningsprogrammet.

Vad i det föregående sagts gäller armén. Utskottet vill emellertid erinra

om att departementschefen i förenämnda av riksdagen godkända proposition nr 109 uttalat sin avsikt att låta verkställa en fortsatt översyn rörande befälssystemet vid övriga försvarsgrenar i syfte att allsidigt få belyst möjligheterna att bringa de olika försvarsgrenarnas befälssystem till största möjliga samstämmighet.

Utskottet vill vidare erinra om att den i motionerna berörda frågan även varit föremål för undersökning av försvarets högskoleutredning. Denna utredning har i sitt den 30 november 1959 framlagda betänkande i ämnet understrukit betydelsen av att i den högre stabsutbildningen ges ökat utrymme åt kännedomen om den militära förvaltningen i krig och fred även-
som förbättrad utbildning i ämnesområdet teknik med hänsyn till den tekniska utvecklingen i framtiden. Detaljerade kursplaner ha i sådant hänseende framlagts.

Med hänsyn till vad sålunda framkommit synes någon förnyad utredning i enlighet med yrkandet i motionerna icke vara påkallad, varför desamma icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet hemställer,

att motionerna I: 343 och II: 427 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 november 1960

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 163.